Hardloper vraagt aandacht voor Lyme

Charlie-Robinson Poortvliet liep op 15 juni de 10-kilometerloop van de Amersfoortse marathon. En dat is een bijzondere prestatie voor de 28-jarige Soester, want hij heeft de chronische ziekte van Lyme. "Ik deed het om aandacht te vragen voor de ziekte, voor de stichting Hope for Lyme en voor mezelf." Zijn verhaal en een video zijn te zien op www.charliepoortvliet.nl.

SOEST - Na jaren tobben en een steeds verdere teruggang in conditie en concentratievermogen ('het is 20 procent van wat het was'), besloot Poortvliet begin vorig jaar echt uit te laten zoeken wat er met hem aan de hand was. Hij kreeg de diagnose ziekte van Lyme.
Poortvliet vertelt op zijn website hoe hij zijn jeugd beleefde. Hij was energiek en sportief, liep op zijn achttiende een marathon en maakte, zoals meer jongeren, mooie reizen. In Thailand, in 2006, werd hij flink ziek, voor het eerst in zijn leven. Het herstel was achteraf gezien misschien niet volledig. Van een tweede ziekte herstelde hij nog moeizamer. Tegenwoordig voelt hij zich meestal alsof hij een marathon heeft gelopen én flink is gaan stappen. 'Bij inspanning word ik misselijk. Ik ben in mijn slechte periodes bedlegerig.'
Hoe kwam je erbij om de 10 km te lopen? 'Ik vind dat zo'n run symbool staat voor het ondraaglijke gevecht wat lotgenoten en ikzelf dagelijks moeten voeren tegen vooral de pijn en extreme vermoeidheid.' Hoe was de voorbereiding? 'Tot medio mei was ik niet in staat om meer dan 100 meter per keer te kunnen lopen. Mede door een medicatiestop en dankzij het warmere en drogere weer, ben ik opgeknapt. Het weekend voor de loop heb ik 3 dagen op rij verschillende afstanden hardgelopen om te testen. Dat kwam ik goed door en derhalve kon ik 15 juni starten.'
Hoe ging die 10 km? ' De loop zelf was immens zwaar, maar het is me gelukt! De nacht er voor had ik maar 3 uur kunnen slapen door de pijn. Vooraf stelde ik me in om 7 minuten per kilometer te gaan rennen, voor een eindtijd van 1 uur en 10 minuten. Na 1 kilometer kreeg ik al kramp in mijn linkerkuit en gedurende de hele loop deed alles zeer. Dankzij het publiek en mijn medelopers lukte het me echter toch om 6 minuten per kilometer te rennen en de loop na een uur te volbrengen. Ik was enorm blij met de steun die ik kreeg van familie en vrienden die mee waren en me bij de finish opwachtten. Even kon ik vergeten dat ik chronisch ziek was en dit gevoel is onbeschrijflijk. Het deed me emotioneel heel veel. Eenmaal thuis viel ik huilend van geluk in slaap.'
Wat is je eigen volgende uitdaging? 'Mijn prioriteit ligt op het herstellen van deze ziekte. Maar als mijn fysieke toestand het toelaat, sluit ik niet uit nog eens een sportieve uitdaging aan te gaan.'

CHRONISCH ZIEKE POORTVLIET LOOPT 10 KM IN AMERSFOORT

Chalie-Robinson Poortvliet houdt een blog bij op zijn website.

Foto: CRP

'De chronische ziekte van Lyme is een golvende ziekte. Dat wil zeggen dat ik goede én slechte periodes ken. Helaas is het wel zo dat mijn goede periodes steeds korter zijn en mijn slechte periodes steeds langer duren en heviger raken. In de jaren dat ik ik nog wat fitter was en mijn ziekte proberen te negeren (2008-2012) probeerde ik zoveel mogelijk te doen om o.a. mijn studie in ieder geval af te maken. Nu leef ik van dag tot dag.'